

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6017/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Комрад“ из Врања, чији је пуномоћник Стефанија Анђелковић адвокат из ..., против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Васић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 724/24 од 29.11.2024. године, на седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 724/24 од 29.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2043/23 од 20.03.2024. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу Општинског суда у Врању Ив 3971/07 од 17.12.2007. године у обавезујућем делу, за износ главног дуга од 6.393,65 динара и за затражену законску затезну камату, и то у износу од 959,05 динара на име обрачунате законске затезне камате до децембра 2007. године, а од децембра 2007. године на укупан износ од 7.352,70 динара до коначне исплате, као и за трошкове извршења у износу од 1.300,00 динара, те је тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у од 194.450,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању, Гж 724/24 од 29.11.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке тако што је делимично усвојен тужбени захтев и одржано на снази решење о извршењу Општинског суда у Врању Ив. 3971/07 од 17.12.2007. године у обавезујућем делу за износ главног дуга од 6.393,65 динара и за законску затезну камату на овај износ почев од 10.12.2007. године до исплате, те за обрачунату законску затезну камату од 959,05 динара до 10.12.2007. године и за трошкове извршења од 1.300,00 динара, док је исто решење у обавезујућем делу за законску затезну камату на обрачунати износ законске затезне камате од 959,05 динара од 10.12.2007. године до исплате укинута и у том делу тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке тако што су тужени обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парнично поступка од 138.900,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Законом о парничном поступку прописано је странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1) и да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2. тачка 2).

Међутим, поступак у споровима мале вредности, као посебан поступак, уређен је главом XXXIII Закона о парничном поступку, тако што је прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1); да ревизија против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности није дозвољена (479. став 6); као и да се ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

У конкретном случају ради се о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора од 7.352,70 динара не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у коме је поступак и спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

С обзиром на изложено, иако је ревизија тужених изјављена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, њена дозвољеност не може се оцењивати применом те одредбе већ се оцењује, сагласно одредби члана 467. ЗПП, применом одредбе члана 479. ЗПП, којом је право на изјављивање ревизије другачије уређено, тако што је изричито искључено.

Пошто је одредбама главе XXXIII ЗПП, која се односи на спорове мале вредности, прописано да у таквом спору ревизија није дозвољена, чињеница да је другостепени суд делимично преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака је без утицаја на дозвољеност ревизије, јер је у спору мале вредности ревизија недозвољена, па је одлучено као у изреци и ревизија одбачена, основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић